

Czwartek 16 wrzesień 2004

20. wzywa rząd Sudanu by zezwolił on na ustanowienie międzynarodowej komisji praw człowieka, która byłaby w stanie w sposób niezależny ocenić zbrodnie popełnione w regionie Darfur od kwietnia 2003 r.;
21. wzywa do rozpatrzenia propozycji wprowadzenia międzynarodowych sił policyjnych w celu zwiększenia ochrony i bezpieczeństwa zagrożonej ludności cywilnej oraz w celu doradzania i wspierania policji sudańskiej, a także w celu przywrócenia zaufania i poczucia bezpieczeństwa ludności cywilnej;
22. zwraca się do rządu Sudanu o dalsze przyspieszenie wydawania wiz dla pracowników organizacji niosących pomoc humanitarną, podróżujących do Chartumu i innych miejscowości;
23. potępia porwanie i przetrzymywanie przez SLA w okresie od 28 sierpnia do 6 września sześciu pracowników organizacji humanitarnej i wzywa wszystkie grupy zbrojne w regionie do zaprzestania działań wymierzonych w osoby niosące pomoc humanitarną i umożliwienia im wykonywania obowiązków bez ich zastraszania;
24. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie między UNHCR i rządem Czadu w sprawie rozmieszczenia sił policji wokół obozów dla uchodźców w celu zapewnienia im bezpieczeństwa;
25. wzywa Państwa Członkowskie UE do koordynowania zadań wynikających z oferty pomocy Unii Afrykańskiej zamiast podejmowania dwustronnych działań tak, aby nie obciążać Unii Afrykańskiej ciężarem biurokratycznych procedur w okresie tak silnej presji na nią wywieranej;
26. wzywa wszystkie strony konfliktu do powstrzymania się od werbowania i wykorzystywania w konfliktach zbrojnych w charakterze żołnierzy dzieci poniżej 18 roku życia, a także nalega, by władze Sudanu, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Konwencji, zapewniły ochronę zbiegłym dzieciom, zwłaszcza zaś tym nieletnim, którzy pozostają bez opieki osób dorosłych;
27. nalega, by rząd Erytrei powstrzymał się od udzielania jakiegokolwiek bezpośredniego lub pośredniego wsparcia stronom konfliktu w Darfurze;
28. wzywa rządy Czadu, Libii i Republiki Środkowej Afryki do ściślejszej kontroli handlu małą bronią w regionie;
29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi Sudanu, Unii Afrykańskiej, rządowi Państw Członkowskich UE, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Norwegii, Czadu, Libii, Erytrei, Egiptu, Chin oraz Sekretarzowi Generalnemu ONZ, a także Współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE i Radzie AKP.

---

P6\_TA(2004)0013

## Sytuacja w Iraku

### Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Iraku

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie sytuacji w Iraku jedenaście lat po wojnie w Zatoce Perskiej <sup>(1)</sup> i 30 stycznia 2003 r. w sprawie sytuacji w Iraku <sup>(2)</sup>, swoje zalecenia z dnia 24 września 2003 r. w sprawie sytuacji w Iraku <sup>(3)</sup> i Decyzję nr 2004/155/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie wykorzystania instrumentu elastyczności w celu odnowy i odbudowy Iraku zgodnie z pkt 24 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. <sup>(4)</sup>,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 180 E z 31.7.2003, str. 499.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 39 E z 13.2.2004, str. 67.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 226.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 54 z 23.2.2004, str. 1.

**Czwartek 16 wrzesień 2004**

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1483 <sup>(1)</sup>, 1500 <sup>(2)</sup>, 1502 <sup>(3)</sup>, 1511 <sup>(4)</sup> i 1546 <sup>(5)</sup>,
  - uwzględniając art. 103 pkt 2 swojego Regulaminu,
- A. biorąc pod uwagę jednogłośnie przyjęcie Rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1546 z dnia 30 czerwca 2004 r. potwierdzającej suwerenny status Tymczasowego Rządu Irackiego, i popierając jej wdrożenie,
- B. mając na uwadze, że Rada Europejska potwierdziła na posiedzeniu w dniach 17-18 czerwca 2004 r. swoje zaangażowanie w proces ustanowienia bezpiecznego, stabilnego, zjednoczonego, dostatniego i demokratycznego Iraku oraz biorąc pod uwagę wnioski Rady ds. Ogólnych z dnia 13 września 2004 r.,
- C. przyjmując z zadowoleniem komunikat Komisji (COM(2004)0417) w sprawie Unii Europejskiej i Iraku oraz zaproponowaną w nim strukturę działania,
- D. mając na uwadze, że sytuacja polityczna oraz stan bezpieczeństwa w Iraku są nadal niestabilne, co pociąga za sobą liczne ofiary śmiertelne i obrażenia wśród Europejczyków, Irakijczyków i międzynarodowego personelu wojskowego,
1. stanowczo potępia wszelkie akty przemocy, a w szczególności wszelkie ataki terrorystyczne skierowane przeciwko ludności cywilnej, mniejszościom religijnym, siłom policyjnym i żołnierzom sił międzynarodowych, branie zakładników, łącznie z dziennikarzami i personelem organizacji pozarządowych oraz bestialskie morderstwa, których sprawcy pozostają bezkarni, potwierdza, że należy podjąć wszelkie możliwe wysiłki w celu powstrzymania prób osłabienia, poprzez użycie przemocy, determinacji rządu irackiego i wspólnoty międzynarodowej w kontynuowaniu procesu demokratyzacji;
  2. potępia szczególnie mocno porwanie francuskich dziennikarzy Christiana Chesnot i George'a Malbrunot, a także włoskich wolontariuszek Simony Torretta i Simony Pari oraz obywatela brytyjskiego, oraz żąda ich natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia, a także uwolnienia wszystkich innych zakładników bez względu na narodowość; przyjmuje z zadowoleniem liczne wyrazy solidarności z zakładnikami ze strony obywateli irackich i świata islamskiego; zwraca się do władz irackich i wszystkich zainteresowanych władz o dołożenie wszelkich starań w celu uwolnienia zakładników oraz o nie utrudnianie osiągnięcia tego celu; wzywa do dołożenia wszelkich starań w celu odzyskania ciała włoskiego dziennikarza Enzo Baldoniego.
  3. wzywa Prezydencję Rady, Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa oraz Komisję do poparcia inicjatyw podejmowanych w tym celu przez Państwa Członkowskie, których ta sprawa dotyczy;
  4. wzywa nowe władze irackie i wspólnoty religijne w kraju, szczególnie wszystkie autorytety religijne, do zdecydowanego, wyraźnego i jednoznacznego potępienia każdej postaci terroryzmu;
  5. potwierdza determinację Unii Europejskiej we wspieraniu przemian w Iraku i jego ponownej integracji ze wspólnotą międzynarodową jako suwerennego, niepodległego i demokratycznego kraju partnerskiego; z całą mocą wspiera średnioterminową strategię przedstawioną przez Komisję Europejską, zgodną z tymi zasadami;
  6. domaga się, aby wybory do tymczasowego Zgromadzenia Narodowego, które przewidziane są na styczeń 2005 r. i które postrzegane są jako istotny krok na drodze ku stworzeniu demokratycznego Iraku, były wolne i uczciwe i aby zapewnić kobietom możliwość pełnego w nich udziału;
  7. popiera propozycję Komisji Europejskiej przyznania dalszych 200 mln euro jako wkładu UE w odbudowę Iraku w 2005 r. oraz wzywa Radę do użycia instrumentu elastyczności w celu realizacji tego zobowiązania finansowego bez zmniejszenia wydatków w innych obszarach działań związanych z polityką zagraniczną UE; nalega, aby proces odbudowy był przejrzysty we wszystkich jego aspektach, w szczególności w aspekcie politycznym, gospodarczym i finansowym;

<sup>(1)</sup> Rezolucja RB ONZ nr 1483 z dnia 22 maja 2003 r. w sprawie „Władz” w powojennym Iraku i kompetencji Przedstawiciela Specjalnego ONZ.

<sup>(2)</sup> Rezolucja RB ONZ nr 1500 z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie powołania w Iraku Rady Zarządzającej oraz ustanowienia Misji Wsparcia ONZ.

<sup>(3)</sup> Rezolucja RB ONZ nr 1502 z dnia 26 sierpnia 2003 r. wzywająca do ochrony personelu ONZ i organizacji humanitarnych.

<sup>(4)</sup> Rezolucja RB ONZ nr 1511 z dnia 16 października 2003 r.

<sup>(5)</sup> Rezolucja RB ONZ nr 1546 z dnia 8 czerwca 2004 r.

Czwartek 16 wrzesień 2004

8. zaleca, by parlamentarna Komisja Spraw Zagranicznych przygotowała obszerne sprawozdanie w sprawie sytuacji w Iraku, uwzględniając następstwa wojny i wszystkie problemy związane z odnową, odbudową i stabilizacją tego kraju;

9. zleca Przewodniczącemu przekazanie niniejszej rezolucji Radzie, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich, Tymczasowemu Rządowi Irackiemu, Tymczasowemu Parlamentowi Irackiemu, Sekretarzowi Generalnemu ONZ i Radzie Bezpieczeństwa ONZ.

---

**P6\_TA(2004)0014**

## **Konwencja CITES**

### **Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie celów strategicznych UE wyznaczonych na XIII Konferencję Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES)**

*Parlament Europejski,*

— z uwagi na XIII Konferencję Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), która odbędzie się w dniach 2 — 14 października 2004 r. w Bangkoku, Tajlandia,

— uwzględniając art. 108 pkt 5 swojego Regulaminu,

- A. zważywszy, że Konwencja CITES, której sygnatariuszami jest 166 krajów, w tym wszystkie 25 Państwa Członkowskie UE, jest najszerszym istniejącym światowym porozumieniem na rzecz ochrony dziko żyjących gatunków, zakazującym ich nadmiernej eksploatacji w wyniku międzynarodowego handlu dzikimi zwierzętami i roślinami,
- B. zważywszy, że głównymi przyczynami zubożenia różnorodności biologicznej na Ziemi jest wykorzystywanie zasobów naturalnych przez człowieka, niszczenie siedlisk, zmiany klimatyczne, nadmierna eksploatacja dzikich gatunków oraz nielegalny handel dzikimi zwierzętami i roślinami,
- C. zważywszy, że świadomość społeczna w krajach konsumenckich była i będzie nadal warunkiem koniecznym dla zwalczania kłusownictwa oraz nielegalnego handlu zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem,
- D. zważywszy, że Konwencja CITES pełni w stosunku do Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz innych organizacji do spraw rybołówstwa posiłkową rolę w odniesieniu do ochrony gatunków ryb morskich, które mogą być zagrożone handlem międzynarodowym,
- E. zważywszy, że Międzynarodowa Komisja Wielorybnicza (IWC), uznana przez Konwencję CITES za organ właściwy do regulowania spraw związanych z ochroną i zarządzaniem populacjami wielorybów, ogłosiła światowe moratorium na połowy wykonywane w celach handlowych,
- F. zważywszy, że Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt wymienia żarłacza białego w Załącznikach I oraz II do tejże Konwencji, zważywszy, że Australia, przy zastrzeżeniu ze strony Norwegii i Japonii, umieściła ten gatunek w roku 2001 w wykazie Załącznika III Konwencji CITES oraz że w roku 1996 Międzynarodowa Unia Ochrony Przyrody i jej Zasobów (IUCN) wpisała ten gatunek jako „zagrożony” na swoją czerwoną listę gatunków zagrożonych wyginięciem,
- G. zważywszy, że XII Konferencja Stron, wbrew zaleceniom zawartym w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2002 r. w sprawie XII Konferencji Stron Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES) <sup>(1)</sup>, przyjęła wniosek o zezwolenie na handel kością słoniową przez Botswanę, Namibię oraz Republikę Południowej Afryki, a także zważywszy, że warunki opisane w powyższej decyzji nie zostały spełnione w przedziale czasowym, wyznaczonym przez XII Konferencję Stron Konwencji CITES,

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 300 E z 11.12.2003, str. 621.